

НИКОГА НЕ Е КЪСНО

„Докато Симон Петър стоеше край огъня и се топлеше, другите го попитаха: „Ти не си ли един от учениците на този човек?“ Но той отрече с думите: „Не, не съм!“ (Йоан 18:25)

„Има само едно правилно нещо, което можеш да направиш за грешните си постъпки“

Много добре осъзнаваме кога сме разочаровали някого, кога не сме живели съгласно принципите си или не сме отговорили на чуждите очаквания. Чувството не е приятно. Знаем кога не правим това, което би трябвало. Въпросът не е дали някое от тези неща ще ни се случи. Единственият въпрос е – кога и в какво ще се провалим. Всички се проваляме. Библията казва: „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога“ (Римляни 3:23). **Не позволявай провала да бъде окончателен, защото това е фатално!**

Симон Петър познаваше това усещане. Той беше декларираше своята преданост към Исус и се беше клел, че ако е нужно, ще даде живота си за Него. По-рано през деня Петър извади нож, за да защити Исус от войниците, които Го арестуваха в Гетсиманската градина. А сега същият се клънеше, но този път отричаше да познава Христос. Исус беше предупредил Петър, че ще бъде изкушен да го направи: „Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мен“ (Матей 26:69-75).

Петър с мъка осъзна колко уязвим е станал поради напрежението от последните събития, но беше твърде късно. Той се оказа в погрешната ситуация, на погрешното място, правейки неправилното нещо. Тогава петелът пропя и „Петър си спомни думите на Исус... И той излезе навън и плака горко“ (Матей 26:75). Недей да правиш същата грешка. **Неправилната постъпка никога няма да доведе до добър резултат.**

Ще бъдеш подложен на натиск – може би да удовлетвориш свое временно желание или да извлечеш полза за себе си, да се приобщиш към дадена среда, в която има грях. А когато чувстваш натиск да направиш нещо неправилно, може да се поддадеш. Трудното решение, което взимаш в такива моменти, показва на кого най-много искаш да угодиш – на себе си, на приятелите си или на Бога. „И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено“ (Римляни 12:2). Всъщност нещата са доста прости – **не се съобразявай, а се преобразявай.**

Примамващо е да оправдаваш погрешните си постъпки или да обвиняваш другите за своя собствен избор, но грешката е твоя. **Има само едно правилно нещо, което можеш да направиш за грешните си постъпки.** Не се отдавай на съжаление, а потърси прошка.

Признай греха си пред Бога, покаяй се, приеми Неговата милост и прошка. Бог казва: *„Който крие престъпленията си, няма да успее, а който ги изповядва и оставя, ще намери милост“* (Притчи 28:13). Отърви се от греха бързо, преди да е заразил бъдещето ти. Не отричането на греха, а признаването му те променя. Когато се изповядваш пред Бога, целта ти не е да Му кажеш какво си направил – Той вече знае. Целта е да Му кажеш, че осъзнаваш греха си и молиш за прошка. Това освобождава прошката, очиства те и възстановява взаимоотношенията. Чудил ли си се някога защо казват *„Изповедта е добра за душата“*? Защото наистина е така!

Часове преди разпъването на Исус, Петър се отрече от Него, докато се грееше край огъня. Няколко дена след възкресението, той стоеше край друг огън, за да потвърди любовта си към Исус (Йоан 21:15-17). Някъде бях чел този чудесен цитат: *„Когато сълзите на покаянието ти срещнат Христовата прошка, ти оставяш вината и намиращ нова радост“*.

Обвинителят на душата ти ще казва, че греха ти е твърде голям или че е твърде късно, но той лъже, а вината ти те кара да му вярваш. **Никога не е късно за Божията прошка, освен ако не го повярваш.**

Молитвата ми за теб днес е: дори и за момент не се отделяй от Божията благодат.

снимка: Интернет

Източник: Живот за всеки ден (<http://jivot.org/>)